

Bryssel den 4 oktober 2017
(OR. en)

12830/17

Interinstitutionellt ärende:
2016/0231 (COD)

CLIMA 258
ENV 798
ENER 382
TRANS 388
AGRI 520
COMPET 638
ECOFIN 776
CODEC 1505

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	12334/17
Komm. dok. nr:	11483/16 + ADD 1 - COM(2016) 482 FINAL
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021–2030 för att skapa en motståndskraftig energiunion och fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning nr 525/2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information som är relevant för klimatiförändringen (första behandlingen) - Allmän riktlinje

I. INLEDNING

1. Vid mötet den 23–24 oktober 2014 enades Europeiska rådet om ramen för Europeiska unionens klimat- och energipolitik fram till 2030 och godkände ett bindande EU-mål på en minst 40-procentig minskning av de inhemska växthusgasutsläppen jämfört med 1990 senast 2030¹. Det målet motsvarar också det planerade nationellt fastställda bidraget från EU och dess medlemsstater, som överlämnades till UNFCCC den 6 mars 2015.

¹ Dok. EUCO 169/14

2. Den 20 juli 2016 antog kommissionen två lagstiftningsförslag om bidraget från de sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem till en övergripande insats: om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 (nedan kallad *förordningen om ansvarsfördelning*)², och om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 (nedan kallad *LULUCF-förordningen*)³.
3. I förslaget till förordning om ansvarsfördelning fastställs de nationella minskningsmålen utifrån relativ BNP per capita och med en justering av målen för medlemsstater med en BNP per capita som överstiger EU-genomsnittet för att ta hänsyn till kostnadseffektivitet inom den gruppen. I förslaget bevaras de befintliga flexibilitetsmöjligheterna (sparande och lån, överlåtelser mellan medlemsstaterna) och det innehåller också två nya flexibilitetsmöjligheter: en begränsad användning av nettoupptag från vissa bokföringskategorier inom markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (nedan kallat *LULUCF*) mot målen för de sektorer som omfattas av förordningen om ansvarsfördelning och möjligheten för vissa medlemsstater att använda ett begränsat antal utsläppsrätter (totalt 100 miljoner) för att kompensera för utsläpp i sektorer som omfattas av förordningen om ansvarsfördelning.
4. Den 14 juni 2017 antog Europaparlamentet genom omröstning 48 ändringar av kommissionens förslag.
5. Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén avgav sina yttranden den 14 december 2016 respektive den 22–23 mars 2017.
6. Rådet (miljö) har vid tre tillfällen diskuterat förslaget, tillsammans med förslaget till *LULUCF-förordning*. Den senaste diskussionen hölls den 19 juni 2017 på grundval av en lägesrapport som det maltesiska ordförandeskapet hade utarbetat⁴.

² Dok. 11483/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

³ Dok. 11494/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

⁴ Dok. 9861/17.

7. Det estniska ordförandeskapet har fortsatt det intensiva arbetet med förslaget. Den 27 september 2017 behandlade Ständiga representanternas kommitté (Coreper) ett nytt kompromissförslag från ordförandeskapet⁵. Det fanns stort stöd för målet att nå fram till en allmän riktlinje i rådet och för ordförandeskapets förslag som ett underlag för diskussionen i rådet. Efter diskussionen i Coreper har ordförandeskapet bara gjort en ändring i texten, markerad med **fetstil och understrykning**, i skäl 2 (tidigare ändringar i kommissionens förslag är markerade med understrykning).
8. Texten kommer att läggas fram för rådet (miljö) för diskussion vid rådets möte den 13 oktober 2017, i syfte att nå fram till en allmän riktlinje.

II. LÄGESRAPPORT

9. De nationella minskningsmålen för utsläpp av växthusgaser fram till 2030, som uttrycks i procentsatser i bilaga I till kommissionens förslag, har inte ifrågasatts på ett allmänt plan under diskussionerna inom rådet. I stället inriktades diskussionerna redan från början på andra centrala delar av förslaget för att den övergripande jämvikten skulle säkerställas: startpunkten för en linjär minskningsbana (artikel 4), flexibiliteten i fråga om LULUCF (artikel 7 och bilaga III), engångsflexibiliteten (artikel 6 och bilaga II) och justeringen av tilldelningen för vissa medlemsstater (artikel 10.2 och bilaga IV).
10. Ett antal alternativa förhållningssätt till kommissionens förslag i fråga om några av dessa viktiga delar diskuterades men fick inte något större stöd. För att komma vidare i diskussionerna införde det maltesiska ordförandeskapet ett nytt inslag i förslaget i form av en säkerhetsreserv (ny artikel 10a). Syftet med den föreslagna säkerhetsreserven är att undanröja ett antal medlemsstaters farhågor utan att de centrala delarna av kommissionens förslag ändras. Vid rådets möte i juni 2017 välkomnade delegationerna ordförandeskapets ansträngningar och många såg den föreslagna lösningen som ett sätt att komma vidare.

⁵ Dok. 12334/17.

11. Under det estniska ordförandeskapet har syftet med arbetsinriktningen därför varit att förtydliga bestämmelserna om säkerhetsreservens funktion, inbegripet dess storlek och villkoren för att få tillgång till den. Den föreslagna säkerhetsreserven kommer att bli tillgänglig 2032 för mindre rika medlemsstater som överträffar sina mål för perioden 2013–2020 och som har problem med att uppnå sina utsläppsmål för 2030 även efter att ha utnyttjat andra flexibilitetsmöjligheter. Säkerhetsreserven bygger på principen att den inte får utgöra ett hinder för uppnåendet av unionens mål om en minskning av utsläppen av växthusgaser med 30 % till år 2030 i de sektorer som omfattas av den föreslagna förordningen.
12. Ordförandeskapet anser att säkerhetsreserven enligt det nuvarande förslaget på ett rättvist och välavvägt sätt undanröjer de farhågor som ett antal medlemsstater har haft, utan att undergräva miljöintegriteten i kommissionens förslag. De flesta delegationer kan i princip stödja säkerhetsreserven. Flera av dem har dock angett att deras stöd förutsätter att de övriga centrala delarna av kommissionens förslag lämnas oförändrade. Reservens maximala storlek är fortfarande den främsta olösta frågan och den siffra som ordförandeskapet har föreslagit (100 miljoner) står därför fortfarande inom hakparentes: vissa delegationer vill att den ska vara högre medan andra motsätter sig en höjning, eller stöder en lägre siffra.
13. Några få delegationer som inte ställer sig bakom utgångspunkten för den bana som kommissionen föreslagit anser att säkerhetsreserven inte undanröjer deras farhågor i tillräcklig utsträckning. En delegation har nyligen föreslagit en justering av tilldelningen för en särskild grupp av medlemsstater i undantagsfall, som skulle komplettera den justering som föreskrivs i artikel 10.2. En annan delegation har föreslagit att man ska möjliggöra en omfördelning av flexibiliteten i fråga om LULUCF för vissa medlemsstater om mindre än det totala nettoupptaget på 280 miljoner ton koldioxidekvivalenter används för att uppnå kraven enligt förordningen om ansvarsfördelning under perioden 2021–2030.

14. Under Corepers diskussion den 27 september fick båda de ovannämnda förslagen stöd från åtskilliga delegationer. Emellertid lämnade ett antal andra delegationer in granskningsreservationer mot de nya förslagen, medan ytterligare andra var oroliga att dessa skulle rubba den ömtåliga balansen i ordförandeskapets text och därför föredrog att behålla den så som den hade förelagts Coreper. Ordförandeskapet har därför beslutat att lägga fram sitt senaste kompromissförslag med minsta möjliga ändringar för diskussionen i rådet.

IV. SLUTSATS

Mot bakgrund av ovanstående uppmanas rådet att anta en allmän riktlinje på grundval av den text som återfinns i bilagan till denna not och som kommer att utgöra grunden för kommande förhandlingar med Europaparlamentet inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021–2030
för att skapa en motståndskraftig energiunion och fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet
samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 [...]**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag⁶,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁷,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁸,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Ett bindande mål om att de inhemska utsläppen av växthusgaser ska minska med minst 40 % fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer godkändes i [...] Europeiska rådets slutsatser av den 23–24 oktober 2014 om ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030, och bekräftades på nytt i Europeiska rådets slutsatser av den 17–18 mars 2016. [...]

⁶ EUT C [...], [...], s. [...].

⁷ EUT C [...], [...], s. [...].

⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

- (2) I Europeiska rådets slutsatser av den 23–24 oktober 2014 angavs att unionen ska uppnå detta mål gemensamt och på det sätt som är mest kostnadseffektivt, med minskningar i sektorer som omfattas av unionens utsläppshandelssystem, vilket fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG⁹, och i sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet på 43 % respektive 30 % fram till 2030 jämfört med 2005 [...]. Alla sektorer av ekonomin bör bidra till dessa utsläppsminskningar och alla medlemsstater bör delta i ansträngningarna, varvid rättvisa och solidaritet ska vägas mot varandra. Metoden för att fastställa de nationella minskningsmålen för sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet, med alla de beståndsdelar som tillämpas i Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG¹⁰, bör fortsätta att tillämpas fram till och med 2030, med insatser som fördelas på grundval av relativ bruttonationalprodukt (BNP) per capita. Alla medlemsstater kommer att bidra till EU:s övergripande minskning 2030 med mål som sträcker sig från 0 % till –40 % jämfört med 2005. De nationella målen för medlemsstater vars BNP per capita ligger över EU-genomsnittet justeras i relation till detta för att uppnå kostnadseffektivitet på ett rättvist och balanserat sätt. Uppnåendet av dessa utsläppsminskningar bör öka effektiviteten och innovationen i den europeiska ekonomin och främja förbättringar inom framför allt byggnader, jordbruk, avfallshantering och transporter, i den mån dessa sektorer omfattas av denna förordning.

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EGT L 275 25.10.2003, s. 32).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina utsläpp av växthusgaser i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

- (3) Genom denna förordning genomförs också unionens bidrag i enlighet med Parisavtalet¹¹, som antogs inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallad UNFCCC) och ratificerades på unionens vägnar den 5 oktober 2016 i enlighet med rådets beslut (EU) 2016/1841¹². Unionens [...] åtagande avseende utsläppsminskningar inom hela ekonomin ingår i det planerade nationellt fastställda bidrag för unionen och dess medlemsstater [...] som med anledning av Parisavtalet överlämnades till UNFCCC-sekretariatet den 6 mars 2015. Parisavtalet trädde i kraft den 4 november 2016 och ersätter den strategi som antogs genom Kyotoprotokollet från 1997 och som inte kommer att förlängas efter 2020.
- (4) [Införlivat med skäl 3]
- (5) Övergången till ren energi förutsätter ett ändrat investeringsbeteende och incitament inom alla politikområden. Det är en av unionens centrala prioriteringar att upprätta en motståndskraftig energiunion för att kunna erbjuda sina medborgare säker, hållbar och konkurrenskraftig energi till ett överkomligt pris. För att uppnå detta krävs fortsatta ambitiösa klimatåtgärder inom ramen för denna förordning och framsteg när det gäller andra aspekter av energiunionen som tas upp i kommissionens meddelande En ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik¹³.

¹¹ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

¹² Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 1).

¹³ 6594/15 – COM(2015)80 Final.

- (6) Denna förordning bör omfatta utsläpp från IPCC-kategorierna energi, industriprocesser och industriell produktanvändning, jordbruk och avfall i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013¹⁴, med undantag för utsläpp från de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7 och 9.2 i denna förordning bör verksamheter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... [LULUCF]^{15*} inte omfattas av denna förordning.
- (7) De uppgifter som för närvarande rapporteras i de nationella växthusgasinventeringarna, de nationella registren och unionsregistren är inte tillräckliga för att det på medlemsstatsnivå ska gå att fastställa vilka koldioxidutsläpp från civil luftfart på nationell nivå som inte omfattas av direktiv 2003/87/EG. Unionens införande av rapporteringsskyldigheter bör inte medföra bördor för medlemsstater och små och medelstora företag som är oproportionerliga i förhållande till de mål som eftersträvas. Koldioxidutsläpp från luftfart som inte omfattas av direktiv 2003/87/EG utgör en mycket liten del av de totala växthusgasutsläppen och det skulle vara orimligt betungande att införa ett rapporteringssystem för dessa utsläpp med tanke på de befintliga krav som ställs på denna sektor i stort enligt direktiv 2003/87/EG. Koldioxidutsläpp inom IPCC:s källkategori "1.A.3.A civil luftfart" bör vid tillämpningen av denna förordning därför betraktas som nollutsläpp.
- (8) Varje medlemsstats minskning av växthusgasutsläppen fram till 2030 bör fastställas i förhållande till dess granskade utsläppssiffror för 2005 avseende växthusgaser som omfattas av denna förordning, med undantag för kontrollerade utsläpp från anläggningar som var i drift 2005 men omfattades av EU:s utsläppshandelssystem först efter 2005. Årliga utsläppstilldelningar för perioden 2021–2030 bör fastställas på grundval av de uppgifter som lämnas av medlemsstaterna och granskas av kommissionen.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning .../... om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT ...).

* Se dok. 11494/2016 [LULUCF].

- (9) Det tillvägagångssätt med årliga bindande nationella gränser som valts i [...] beslut nr 406/2009/EG bör fortsätta under perioden 2021–2030 med en utsläppsbana som börjar 2020 och utgår från de genomsnittliga växthusgasutsläppen 2016–2018 och når sin slutpunkt vid varje medlemsstats 2030-gräns. En justering av tilldelningen 2021 medges för medlemsstater som både har en positiv gräns enligt beslut 406/2009/EG och ökande utsläppstilldelningar mellan 2017 och 2020 enligt kommissionens beslut 2013/162/EU¹⁶ och kommissionens genomförandebeslut 2013/634/EU¹⁷ för att ta hänsyn till deras möjligheter att öka utsläppen under dessa år. [...].
- (10) En ny flexibilitetsmöjlighet av engångskaraktär införs för att [...] göra det lättare för medlemsstater vars nationella minskningsmål ligger betydligt över unionsgenomsnittet att uppnå dessa på ett kostnadseffektivt sätt, samt för att göra det lättare för medlemsstater som inte tilldelade industrianläggningar kostnadsfria utsläppsrätter 2013 att uppnå målen.

¹⁶ Kommissionens beslut 2013/162/EU av den 26 mars 2013 om fastställande av medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar för perioden 2013–2020 i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut 406/2009/EG (EUT L 90, 28.3.2013, s. 106).

¹⁷ Kommissionens genomförandebeslut 2013/634/EU av den 31 oktober 2013 om anpassning av medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar för perioden 2013–2020 i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG (EUT L 292, 1.11.2013, s. 19).

- (10a) En startpunkt som bygger på genomsnittliga växthusgasutsläpp 2016–2018 tar inte i tillräcklig utsträckning hänsyn till tidigare insatser som gjorts sedan 2013 av de medlemsstater som 2013 hade en BNP per capita under unionsgenomsnittet. Det är därför lämpligt att inrätta en begränsad säkerhetsreserv för särskilda ändamål motsvarande upp till [100] miljoner ton koldioxidekvivalenter samtidigt som man bibehåller denna förordnings miljöintegritet liksom incitament för åtgärder från medlemsstaterna utöver de minimibidrag som fastställs i denna förordning [...]. Reserven bör gagna de medlemsstater vars BNP per capita låg under unionsgenomsnittet 2013 och vars utsläpp förblir under deras årliga utsläppstilldelningar 2013–2020 och som har problem att uppnå sina utsläppsmål för 2030 trots att de utnyttjar andra flexibla lösningar som föreskrivs i denna förordning. [...] En reserv av denna storlek skulle täcka en betydande andel av det beräknade gemensamma underskottet för de berörda medlemsstaterna under perioden 2021–2030, utan ytterligare politiska åtgärder, samtidigt som incitamenten för ytterligare åtgärder bibehålls. Reserven bör vara tillgänglig för dessa medlemsstater 2032 [...] under förutsättning att användning av reserven inte hindrar uppnåendet av unionens mål om en minskning av utsläppen av växthusgaser med 30 % till år 2030 i de sektorer som omfattas av denna förordning.
- (11) En rad EU-åtgärder ökar medlemsstaternas förmåga att fullgöra sina klimatåtaganden och är avgörande för att uppnå nödvändiga utsläppsminskningar i de sektorer som omfattas av denna förordning. Det handlar bl.a. om lagstiftning om fluorerade växthusgaser, minskade koldioxidutsläpp från vägfordon, byggnaders energiprestanda, förnybara energikällor och kretsloppsekonomin, samt om unionens finansieringsinstrument för klimatrelaterade investeringar.

(12) I förordning [LULUCF] fastställs bokföringsregler för utsläpp och upptag av växthusgaser i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF-sektorn). Miljöeffekterna av denna förordning i termer av minskade växthusgasutsläpp påverkas av att det totala nettoupptaget och de totala nettoutsläppen från avskogad mark, beskogad mark, brukad åkermark och brukad betesmark enligt definitionen i förordning [LULUCF] räknas in, varför en flexibilitetsmöjlighet omfattande högst 280 miljoner ton koldioxidekvivalenter av detta upptag, fördelat mellan medlemstaterna enligt siffrorna i bilaga III, bör införas som en ytterligare möjlighet för medlemsstaterna att fullgöra sina åtaganden. Den sammanlagda kvantiteten och fördelningen mellan medlemsstaterna tar hänsyn till den lägre begränsningspotentialen hos jordbruks- och markanvändningssektorn och ett lämpligt bidrag från sektorn till begränsningen och bindningen av växthusgaser. Om genomförandeakterna för att uppdatera referensnivåerna för skog på grundval av de nationella kontoplanerna för skogsbruket enligt artikel 8.6 i förordning [LULUCF] antas bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen [...] för att i den flexibilitetsmöjlighet som medges genom denna förordning ta hänsyn till bidraget från bokföringskategorin brukad skogsmark. Innan en sådan delegerad akt antas bör kommissionen på grundval av tillgängliga data bedöma om bokföringen för brukad skogsmark är tillförlitlig och i synnerhet överensstämelsen mellan planerat och faktiskt uttag. Möjligheten att frivilligt stryka årliga utsläppstilldelningar bör dessutom tillåtas enligt [...] förordning [LULUCF] för att göra det möjligt att beakta dessa kvantiteter vid bedömningen av medlemsstaternas uppfyllande av kraven i den förordningen [...].

(13) För att säkerställa en effektiv, transparent och kostnadseffektiv rapportering och kontroll av växthusgasutsläpp och av annan information som är nödvändig för att bedöma framstegen när det gäller medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar, bör kraven på årlig rapportering och utvärdering enligt denna förordning integreras med de relevanta artiklarna i förordning (EU) nr 525/2013. Den förordningen bör även säkerställa att medlemsstaternas framsteg när det gäller att minska utsläppen även framöver utvärderas årligen, varvid hänsyn ska tas till utvecklingen av unionens politik och medlemsstaternas åtgärder och information. Vartannat år bör utvärderingen omfatta prognoser över unionens framsteg mot ett fullgörande av dess minskningsmål och över medlemsstaternas uppfyllande av sina skyldigheter. Tillämpningen av avdrag bör emellertid bara övervägas med femårsintervall, så att hänsyn kan tas till det potentiella bidraget från avskogad mark, beskogad mark, brukad åkermark och brukad betesmark enligt förordning [LULUCF]. Detta påverkar inte kommissionens skyldighet att se till att medlemsstaterna uppfyller sina skyldigheter enligt denna förordning eller dess befogenhet att inleda överträdelseförfaranden i detta syfte.

(13a) Förordning (EU) nr 525/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

(14) Europeiska rådet angav i sina slutsatser av den 23–24 oktober 2014 att tillgängligheten och utnyttjandet av befintliga flexibilitetsinstrument inom sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet bör förstärkas avsevärt för att säkerställa kostnadseffektiviteten för unionens gemensamma insatser och konvergensen av utsläpp per capita senast 2030. Som ett sätt att förbättra den övergripande kostnadseffektiviteten för de totala utsläppsminskningarna bör medlemsstaterna kunna överlåta en del av sin årliga utsläppstilldelning till andra medlemsstater. Det bör säkerställas att sådana överlåtelser sker öppet och på ett för båda parter praktiskt sätt, t.ex. genom auktioner, mellanhänder på marknaden som agerar som ombud eller genom bilaterala överenskommelser. Varje sådan överlåtelse kan vara resultatet av ett projekt eller program för begränsning av växthusgaser som genomförts i den säljande medlemsstaten och finansierats av den mottagande medlemsstaten.

- (15) Europeiska miljöbyrån har till uppgift att stödja en hållbar utveckling och bidra till en betydande och mätbar förbättring av miljön genom att i god tid ge beslutsfattare, offentliga institutioner och allmänheten målinriktad, relevant och tillförlitlig information. Europeiska miljöbyrån bör i lämpliga fall och i enlighet med sitt årliga arbetsprogram bistå kommissionen.
- (16) För att föreskriva en lämplig bokföring av transaktioner i denna förordning, inbegripet utnyttjandet av flexibilitetsmöjligheter och tillämpningen av efterlevnadskontroller, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller att säkerställa korrekt bokföring i enlighet med denna förordning genom unionsregistret. De nödvändiga bestämmelserna bör ingå i ett enda rättsligt instrument som samlar bokföringsreglerna i direktiv 2003/87/EG, förordning (EU) nr 525/2013, förordning [LULUCF] och den här förordningen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att Europaparlamentet och rådet ska vara lika delaktiga i utformningen av delegerade akter får de i synnerhet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter har systematiskt rätt att delta i möten i kommissionens expertgrupper som handlar om utformningen av delegerade akter.
- (17) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av artikel 4, enligt vilken årliga utsläppsgränser ska fastställas för medlemsstaterna, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁸.
- (18) Denna förordning bör inte påverka strängare nationella mål.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EGT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (19) Eventuella justeringar av den räckvidd som fastställs i artiklarna 11, 24, 24a och 27 i [...] direktiv 2003/87/EG bör leda till motsvarande justering av den maximala mängden växthusgasutsläpp som omfattas av denna förordning. Om medlemsstaterna i sina åtaganden enligt denna förordning inbegriper ytterligare utsläpp från anläggningar som tidigare omfattades av direktiv 2003/87/EG bör dessa medlemsstater därför genomföra ytterligare strategier och åtgärder för att minska dessa utsläpp inom de sektorer som omfattas av denna förordning.
- (20) Denna förordning bör ses över 2024 och därefter vart femte år för att bedöma dess övergripande funktion. Översynen bör bland annat ta hänsyn till förändrade nationella omständigheter och även beakta resultaten av 2018 års positiva dialog och den övergripande inventeringen inom ramen för Parisavtalet. Dessutom bör kommissionen, som en del av sin reguljära rapportering enligt förordning (EU) nr 525/2013, också bedöma resultaten av 2018 års positiva dialog.
- (21) Eftersom målen för denna förordning, i synnerhet att fastställa skyldigheter för medlemsstaterna vad gäller deras minimibidrag till unionens mål om minskning av växthusgasutsläpp för perioden 2021–2030, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs skyldigheter för medlemsstaterna vad gäller deras minimibidrag [...] för perioden 2021–2030 till uppfyllandet av unionens [...] mål att minska sina utsläpp av växthusgaser med 30 % under 2005 års nivåer år 2030 inom de sektorer som omfattas av artikel 2 samt regler för fastställandet av årliga utsläppstilldelningar och för utvärderingen av medlemsstaternas framsteg när det gäller att uppnå sina minimibidrag.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på utsläpp av växthusgaser från IPCC:s källkategorier energi, industriprocesser och produktanvändning, jordbruk och avfall, såsom de fastställs i enlighet med förordning (EU) nr 525/2013, med undantag för utsläpp från de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7 och 9.2 i denna förordning gäller denna förordning inte utsläpp och upptag av växthusgaser som omfattas av förordning [LULUCF].
3. Vid tillämpning av denna förordning ska koldioxidutsläpp från IPCC-källkategori "1.A.3.A civil luftfart" behandlas som nollutsläpp.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *växthusgasutsläpp*: utsläpp, uttryckt i ton koldioxidekvivalenter, av koldioxid (CO₂), metan (CH₄), dikväveoxid (N₂O), fluorkolväten (HFC), perfluorkolväten (PFC), kvävetrifluorid (NF₃) och svavelhexafluorid (SF₆), som fastställs enligt förordning (EU) nr 525/2013 och som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.
2. *årliga utsläppstilldelningar*: högsta tillåtna växthusgasutsläpp per år under perioden 2021–2030 som fastställs enligt artikel 4.3 och artikel 10.
3. *EU-utsläppsrätt*: en utsläppsrätt enligt definitionen i artikel 3 a i direktiv 2003/87/EG.

Artikel 4

Årliga utsläppsgränser under perioden 2021–2030

1. Varje medlemsstat ska år 2030 ha begränsat sina växthusgasutsläpp med åtminstone den procentsats som fastställs för denna medlemsstat i bilaga I till denna förordning i förhållande till sina utsläpp 2005 enligt punkt 3.
2. Med förbehåll för de flexibilitetsmöjligheter som föreskrivs i artiklarna 5, 6 och 7 i denna förordning, justeringen enligt artikel 10.2 i denna förordning och efter eventuella avdrag till följd av tillämpning av artikel 7 i beslut nr 406/2009/EG, ska varje medlemsstat se till att dess växthusgasutsläpp varje år under perioden 2021–2029 inte överskrider den gräns som sätts i en linjär utsläppsband som börjar 2020 med genomsnittsutsläppen av växthusgaser 2016–2018, fastställda enligt punkt 3 i denna artikel, och avslutas 2030 med den gräns som fastställs för denna medlemsstat i bilaga I till denna förordning.

3. Kommissionen ska anta [...] genomförandeakter i vilka årliga utsläppstilldelningar i ton koldioxidekvivalenter fastställs för åren 2021–2030 på det sätt som anges närmare i punkterna 1 och 2. Vid tillämpningen av dessa genomförandeakter ska kommissionen genomföra en omfattande översyn av de senaste nationella inventeringsuppgifterna för år 2005 och åren 2016–2018 som lämnats in av medlemsstaterna i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr 525/2013. I dessa rättsakter ska även anges det värde för varje medlemsstats utsläpp år 2005 som används för att fastställa de årliga utsläppstilldelningar som specificeras i punkterna 1 och 2 i denna artikel.
4. I dessa genomförandeakter ska, på grundval av de procentsatser som medlemsstaterna har meddelat i enlighet med artikel 6.2, även närmare anges vilka totala kvantiteter som medlemsstaterna under perioden 2021–2030 får ta hänsyn till för sitt uppfyllande av kraven i artikel 9. Om summan av alla medlemsstaters totala kvantiteter skulle överstiga den samlade totalsumman på 100 miljoner ska en proportionell minskning av varje medlemsstats totala kvantitet göras, så att den samlade totalsumman inte överskrids.
5. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.

Artikel 5

Flexibilitetsinstrument för att uppnå årliga utsläppsgränser

- 1.¹⁹ När det gäller åren 2021–2025 får en medlemsstat låna upp till 10 % av sin årliga utsläppstilldelning för påföljande år.
2. När det gäller åren 2026–2029 får en medlemsstat låna upp till 5 % av sin årliga utsläppstilldelning för påföljande år.

¹⁹ Tidigare punkt 2. Tidigare punkt 1 har strukits (överflödig).

3. En medlemsstat vars utsläpp av växthusgaser för ett visst år, sedan utnyttjandet av flexibilitetsmöjligheterna enligt denna artikel och artikel 6 har beaktats, understiger dess årliga utsläppstilldelning för samma år, får fram till 2030 spara överskottet av sin årliga utsläppstilldelning till senare år.
4. En medlemsstat får överlåta högst 5 % av sin årliga utsläppstilldelning för ett visst år till andra medlemsstater. Den mottagande medlemsstaten får fram till 2030 använda denna kvantitet för att uppfylla kraven i artikel 9 för det aktuella året eller för efterföljande år.
5. En medlemsstat vars granskade utsläppssiffror avseende växthusgaser för ett visst år är lägre än dess årliga utsläppstilldelning för samma år, sedan utnyttjandet av flexibilitetsmöjligheterna enligt punkterna 1 och 4 i denna artikel och artikel 6 har beaktats, får överlåta överskottet av sin årliga utsläppstilldelning till en annan medlemsstat. En mottagande medlemsstat får fram till 2030 använda denna kvantitet för att uppfylla kraven i artikel 9 för det året eller för efterföljande år.
- 5a. Medlemsstaterna får använda intäkter från överlåtelser av tilldelningar i enlighet med punkterna 4 och 5 för att motverka klimatförändringar inom unionen eller i tredjeländer. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om åtgärder som vidtagits enligt denna punkt.
- 5b. En överlåtelse i enlighet med punkterna 4 och 5 i denna artikel får vara resultatet av ett projekt eller program för begränsning av växthusgaser som genomförs i den säljande medlemsstaten och finansieras av den mottagande medlemsstaten, men dubbelräkning måste undvikas och spårbarhet säkerställas.
6. Medlemsstaterna får utan någon kvantitativ gräns utnyttja reduktionsenheter från projektverksamhet i enlighet med artikel 24a.1 i direktiv 2003/87/EG för att uppfylla kraven i artikel 9 i denna förordning, men måste undvika dubbelräkning.

Artikel 6

Flexibilitet för vissa medlemsstater till följd av minskning av EU-utsläppsrätter

1. De medlemsstater som förtecknas i bilaga II får ha en begränsad annullering av högst 100 miljoner EU-utsläppsrätter [...] som kollektivt beaktas i deras uppfyllande av kraven i denna förordning. Denna annullering ska göras från auktionsvolymerna för de berörda medlemsstaterna i enlighet med artikel 10 i direktiv 2003/87/EG.
2. De medlemsstater som förtecknas i bilaga II ska senast den 31 december 2019 underrätta kommissionen om sin eventuella avsikt att utnyttja den begränsade annullering av EU-utsläppsrätter som avses i punkt 1 i denna artikel, upp till den procentsats som anges i bilaga II för varje år under perioden 2021–2030 för varje berörd medlemsstat, för sitt uppfyllande av kraven i artikel 9. De medlemsstater som förtecknas i bilaga II får besluta att revidera den tidigare anmälda procentsatsen nedåt två gånger under perioden, dvs. 2024 och 2027. De ska i sådana fall underrätta kommissionen om detta beslut senast den 31 december 2024 och, om så krävs, senast den 31 december 2027.
3. Den centrala förvaltare som utses enligt artikel 20 i direktiv 2003/87/EG (nedan kallad *den centrala förvaltaren*) ska på en medlemsstats begäran ta hänsyn till en kvantitet upp till den totala kvantitet som avses i artikel 4.4 i denna förordning när det gäller medlemsstatens uppfyllande av kraven i artikel 9 i denna förordning. En tiondel av den kvantitet EU-utsläppsrätter som fastställs enligt artikel 4.4 i denna förordning ska för den medlemsstaten annulleras i enlighet med artikel 12.4 i direktiv 2003/87/EG för varje år under perioden 2021–2030.
4. Om en medlemsstat, i enlighet med punkt 2 i denna artikel, har underrättat kommissionen om sitt beslut att revidera en tidigare anmäld procentsats ska en motsvarande lägre kvantitet utsläppsrätter annulleras för den medlemsstaten för vart och ett av åren 2026–2030 respektive 2028–2030.

Ytterligare utnyttjande av ett nettoupptag på högst 280 miljoner ton koldioxidekvivalenter från avskogad mark, beskogad mark, brukad åkermark och brukad betesmark

1. Om en medlemsstats utsläpp överstiger de årliga utsläppstilldelningarna för ett visst år kan en kvantitet motsvarande summan av det totala nettoupptaget och de totala nettoutsläppen från bokföringskategorierna avskogad mark, beskogad mark, brukad åkermark och brukad betesmark, vilka fastställs i artikel 2 i förordning [LULUCF], beaktas med avseende på medlemsstatens uppfyllande av kraven i artikel 9 i denna förordning för det året, under förutsättning att
 - a) den sammanlagda kvantitet som beaktas för medlemsstaten för alla år under perioden 2021–2030 inte överstiger den maximala mängd som fastställs i bilaga III för den medlemsstaten,
 - b) kvantiteten utgör ett överskott till medlemsstatens krav enligt artikel 4 i förordning [LULUCF],
 - c) medlemsstaten inte har förvärvat mer nettoupptag enligt förordning [LULUCF] från andra medlemsstater än den har överlåtit, och
 - d) medlemsstaten har uppfyllt kraven i förordning [LULUCF].
2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 12 i denna förordning i syfte att ändra punkt 1 i denna artikel för att ta hänsyn till bidraget från bokföringskategorin brukad skogsmark om genomförandakterna för att uppdatera referensnivåerna för skog på grundval av de nationella kontoplanerna för skogsbruket enligt artikel 8.6 i förordning [LULUCF] antas [...].

Artikel 8

Korrigerande åtgärder

1. Om kommissionen, efter en bedömning i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 525/2013 och med beaktande av den avsedda användningen av de flexibilitetsmöjligheter som avses i artiklarna 5–7 i denna förordning, kommer fram till att en medlemsstat inte gör tillräckliga framsteg ska den medlemsstaten inom tre månader för kommissionen lägga fram en plan för korrigerande åtgärder som omfattar
 - a) åtgärder som medlemsstaten ska vidta för att uppfylla sina särskilda skyldigheter enligt artikel 4 i denna förordning genom nationella strategier och åtgärder och genomförande av EU-åtgärder,
 - b) en tidsplan för genomförandet av sådana insatser som gör det möjligt att bedöma de årliga framstegen.
2. Europeiska miljöbyrån ska bistå kommissionen i dess arbete med att bedöma alla sådana planer i enlighet med sitt årliga arbetsprogram.
3. Kommissionen får utfärda ett yttrande om de planer som lämnats in i enlighet med punkt 1 och ska i så fall göra detta inom fyra månader efter mottagandet av dessa planer.

Artikel 9

Efterlevnadskontroller

1. Om en medlemsstats granskade växthusgasutsläpp överstiger dess årliga utsläppstilldelning för ett visst år under perioden enligt punkt 2 i denna artikel och de flexibilitetsmöjligheter som utnyttjats enligt artiklarna 5–7, ska följande åtgärder vidtas 2027 och 2032:
 - a) Ett tillägg motsvarande utsläppsöverskottet i koldioxidekvivalenter multiplicerat med 1,08 ska läggas till medlemsstatens utsläppssiffra för påföljande år i enlighet med de åtgärder som vidtas enligt artikel 11.

- b) Medlemsstaten ska tillfälligt förbjudas att överlåta någon del av sin årliga utsläppstilldelning till en annan medlemsstat fram till dess att den uppfyller kraven i artikel 4 i denna förordning. Den centrala förvaltaren ska tillämpa detta förbud i det register som avses i artikel 11.
2. Om en medlemsstats växthusgasutsläpp under antingen perioden 2021–2025 eller perioden 2026–2030 enligt förordning [LULUCF] överstiger medlemsstatens växthusgasupptag, fastställt i enlighet med artikel 12 i den förordningen, ska ett avdrag göras från medlemsstatens årliga utsläppstilldelning motsvarande utsläppsöverskottet i koldioxidekvivalenter för de aktuella åren.

Artikel 10

Justeringar

1. Den årliga utsläppstilldelningen för varje medlemsstat enligt artikel 4 i denna förordning ska justeras så att den tar hänsyn till
- a) justeringar av antalet EU-utsläppsrätter [...] som utfärdas enligt artikel 11 i direktiv 2003/87/EG på grund av en ändring av de källor som omfattas av det direktivet, i enlighet med kommissionsbeslut som antagits på grundval av det direktivet om det slutgiltiga godkännandet [...] av de nationella fördelningsplanerna för perioden 2008–2012 [...],
- b) justeringar av antalet EU-utsläppsrätter eller reduktionsenheter som utfärdas enligt artiklarna 24 och 24a i direktiv 2003/87/EG med hänsyn till en medlemsstats utsläppsminskningar, och
- c) justeringar av antalet EU-utsläppsrätter för växthusgaser från anläggningar som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem i enlighet med artikel 27 i direktiv 2003/87/EG under den period som de inte omfattas.
2. Den mängd som anges i bilaga IV till denna förordning ska läggas till tilldelningen för år 2021 för varje medlemsstat som nämns i den bilagan.

3. Kommissionen ska offentliggöra de siffror som blir följden av sådana justeringar.

Artikel 10a

Extra säkerhetsreserv för medlemsstaterna för utnyttjande i undantagsfall

1. En säkerhetsreserv motsvarande en kvantitet på upp till [100] miljoner ton koldioxidekvivalenter ska inrättas i unionsregistret, med förbehåll för att det mål för unionen som avses i artikel 1 uppnås. Reserven ska finnas att tillgå utöver de flexibilitetsmöjligheter som föreskrivs i artiklarna 5, 6 och 7[...].
2. En medlemsstat får utnyttja den reserv som avses i punkt 1 under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Dess BNP per capita till marknadspris år 2013, såsom den offentliggjorts av Eurostat i april 2016, var lägre än unionsgenomsnittet.
 - b) Dess sammanlagda utsläpp för åren 2013–2020 inom de sektorer som omfattas av denna förordning är lägre än dess sammanlagda årliga utsläppstilldelningar för åren 2013–2020. och
 - c) Den har uttömt flexibilitetsmöjligheterna i artikel 5.2 och 5.3, den har i största möjliga utsträckning utnyttjat nettoupptag i enlighet med artikel 7 även om den kvantiteten inte överstiger den nivå som anges i bilaga III, den har inte gjort några nettoöverlåtelse till andra medlemsstater i enlighet med artikel 5 och dess utsläpp överskrider trots detta dess årliga utsläppstilldelningar under perioden 2026–2030.
3. En medlemsstat som uppfyller villkoren i punkt 2 ska erhålla en extra kvantitet från reserven upp till dess underskott, vilken ska användas för att uppfylla kraven i artikel 9. Denna kvantitet ska inte överstiga 20 % av medlemsstatens totala överprestation under perioden 2013–2020. Om den resulterande kollektiva kvantiteten för alla medlemsstater som uppfyller villkoren i punkt 2 överskrider den gräns som avses i punkt 1 ska kvantiteten för varje medlemsstat minskas proportionellt.

Eventuella kvantiteter som kvarstår i reserven efter den fördelning som anges i första stycket ska fördelas mellan de medlemsstater som avses i det stycket i proportion till deras återstående underskott, men utan att detta överskrids. Denna kvantitet får för var och en av dessa medlemsstater tilldelas utöver den procentsats som avses i första stycket.

4. Efter att den granskning som avses i artikel 19 i förordning (EU) nr 525/2013 för år 2020 har slutförts ska kommissionen offentliggöra de maximala kvantiteter som avses i punkt 3 första stycket andra meningen i denna artikel för varje medlemsstat som avses i punkt 2 leden a och b.

Artikel 11

Register

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 12 för att komplettera denna förordning i syfte att genom det unionsregister som inrättas i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 525/2013 säkerställa en korrekt bokföring enligt denna förordning vad gäller
- a) årliga utsläppstilldelningar,
 - b) utnyttjade flexibilitetsmöjligheter i artiklarna 5–7 i denna förordning,
 - c) kontroll av uppfyllande av kraven i artikel 9 i denna förordning, och
 - d) justeringar enligt artikel 10 i denna förordning, och
 - e) säkerhetsreserven i artikel 10a i denna förordning.
- 1a. Den centrala förvaltaren ska göra automatiska kontroller av alla transaktioner enligt denna förordning och vid behov blockera transaktioner för att säkerställa att inga oegentligheter förekommer.
2. Den information som avses i leden a–e i punkt 1 och i punkt 1a ska vara tillgänglig för allmänheten.

Artikel 12

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.2 och 11 [...] ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med ... [denna förordnings ikraftträdande]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av femårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 7.2 och 11 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.2 och 11 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 13

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska bistås av den kommitté för klimatförändringar som inrättats genom förordning nr 525/2013. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 14

Översyn

1. Bestämmelserna i denna förordning ska ses över med beaktande av bland annat förändrade nationella omständigheter, den internationella utvecklingen och arbetet med att uppnå de långsiktiga målen i Parisavtalet.
2. Kommissionen ska inom sex månader efter varje övergripande inventering som överenskommits inom ramen för artikel 14 i Parisavtalet rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning, dess bidrag till unionens övergripande mål om minskning av växthusgasutsläpp fram till 2030 och dess bidrag till målen i Parisavtalet, särskilt om behovet av ytterligare unionsstrategier och unionsåtgärder för de minskningar av växthusgasutsläppen som unionen och dess medlemsstater måste genomföra, och kan lägga fram förslag om så är lämpligt.

Ändringar av förordning (EU) nr 525/2013

Förordning (EU) nr 525/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 7.1 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas:

"aa) Från och med 2023, sina antropogena utsläpp av de växthusgaser som anges i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning .../... [förordning om ansvarsfördelning] [...] för år X-2, i enlighet med UNFCCC:s rapporteringskrav."

b) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska årligen i sina rapporter informera kommissionen om de planerar att utnyttja flexibilitetsmöjligheterna i artikel 5.4 och 5.5 i förordning [förordning om ansvarsfördelning]. Inom tre månader efter mottagandet av denna information från medlemsstaterna ska kommissionen göra informationen tillgänglig för den kommitté som avses i artikel 26."

2. I artikel 13.1 c ska följande led läggas till [...]:

"viii) från och med 2023, information om genomförda nationella strategier och åtgärder för att uppfylla skyldigheterna enligt förordning [förordning om ansvarsfördelning] [...], och information om ytterligare planerade nationella strategier och åtgärder i syfte att begränsa utsläppen av växthusgaser utöver åtagandena enligt den förordningen [...] *(flyttat till punkt 1 b ovan).*"

3. I artikel 14.1 ska följande led läggas till:

"f) från och med 2023, prognoser över de totala växthusgasutsläppen och separata uppskattningar av beräknade utsläpp från utsläppskällor som omfattas av direktiv 2003/87/EG och av förordning [förordning om ansvarsfördelning][...]."

4. I artikel 21.1 [...] ska följande led införas:

"c) Skyldigheter enligt artikel 4 i förordning [förordning om ansvarsfördelning] [...].

Utvärderingen ska ta hänsyn till utvecklingen av unionens strategier och åtgärder och till information från medlemsstaterna. Vartannat år ska utvärderingen även omfatta prognoser över unionens framsteg mot ett fullgörande av dess nationellt fastställda bidrag till Parisavtalet som innehåller unionens åtagande avseende utsläppsminskningar inom hela ekonomin och prognoser över medlemsstaternas framsteg mot ett uppfyllande av sina skyldigheter enligt den förordningen."

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

*BILAGA I***MINSKNINGAR AV MEDLEMSSTATERNAS VÄXTHUSGASUTSLÄPP ENLIGT
ARTIKEL 4**

	Minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2030 jämfört med 2005 års nivåer fastställda i enlighet med artikel 4.3
Belgien	-35 %
Bulgarien	-0 %
Tjeckien	-14 %
Danmark	-39 %
Tyskland	-38 %
Estland	-13 %
Irland	-30 %
Grekland	-16 %
Spanien	-26 %
Frankrike	-37 %
Kroatien	-7 %
Italien	-33 %
Cypern	-24 %
Lettland	-6 %
Litauen	-9 %
Luxemburg	-40 %
Ungern	-7 %
Malta	-19 %
Nederländerna	-36 %
Österrike	-36 %
Polen	-7 %
Portugal	-17 %
Rumänien	-2 %
Slovenien	-15 %
Slovakien	-12 %
Finland	-39 %
Sverige	-40 %
Förenade kungariket	-37 %

BILAGA II

**MEDLEMSSTATER SOM FÅR TA HÄNSYN TILL BEGRÄNSADE ANNULLERINGAR
AV UTSLÄPPSRÄTTER I EFTERLEVNADEN AV ARTIKEL 6**

	Högsta procentsats av 2005 års utsläpp som fastställts i enlighet med artikel 4.3 i denna förordning
Belgien	2 %
Danmark	2 %
Irland	4 %
Luxemburg	4 %
Malta	2 %
Nederländerna	2 %
Österrike	2 %
Finland	2 %
Sverige	2 %

BILAGA III

TOTALT NETTOUTTAG FRÅN AVSKOGAD MARK, BESKOGAD MARK, BRUKAD ÅKERMARK OCH BRUKAD BETESMARK SOM MEDLEMSSTATERNA FÅR TA HÄNSYN TILL I EFTERLEVNADEN AV ARTIKEL 7 UNDER PERIODEN 2021–2030

	Maximal mängd uttryckt i miljoner ton koldioxidekvivalenter
Belgien	3,8
Bulgarien	4,1
Tjeckien	2,6
Danmark	14,6
Tyskland	22,3
Estland	0,9
Irland	26,8
Grekland	6,7
Spanien	29,1
Frankrike	58,2
Kroatien	0,9
Italien	11,5
Cypern	0,6
Lettland	3,1
Litauen	6,5
Luxemburg	0,25
Ungern	2,1
Malta	0,03
Nederländerna	13,4
Österrike	2,5
Polen	21,7
Portugal	5,2
Rumänien	13,2
Slovenien	1,3
Slovakien	1,2
Finland	4,5
Sverige	4,9
Förenade kungariket	17,8
Maximal mängd, totalt	280

BILAGA IV

TOTAL JUSTERING ENLIGT ARTIKEL 10.2

	Total justering enligt artikel 10.2 uttryckt i ton koldioxidekvivalenter
Bulgarien	1602912
Tjeckien	4440079
Estland	145944
Kroatien	1148708
Lettland	547061
Litauen	2165895
Ungern	6705956
Polen	7456340
Portugal	1655253
Rumänien	10932743
Slovenien	178809
Slovakien	2160210
